

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1347

гр. Варна, 29.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

като разглежда докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900691 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „ТС-КРАСИ" ЕООД, ЕИК 103567512 със седалище и адрес на управление Варна срещу „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД, ЕИК 203554583, със седалище гр. София, и А. В. Г., с пост. адрес гр.Варна за заплащане на дължими суми в размер на 38 350.15 лева, представляващи главница на неизплатени задължения за доставени строителни материали, посочени по вид в съставените между страните 44 фактури, издадени през м.юли 2020г., м.август 2020г. и м.януари 2021г., както и мораторна лихва в размер на 7 345.17 лева, върху всяко закъсняло плащане, считано до 29.07.2022 г.

Претендира се присъждане на направените по настоящото дело разноски.

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал. 1 и чл.128 ГПК, поради което съдът е постановил връчване на препис на ответника.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД, ЕИК 203554583, със седалище гр. София, представлявано от А. В. Г. не е депозирал писмен отговор. В срока по чл.119, ал.3 от ГПК ответникът е депозирал възражение за местна неподсъдност на делото на основание чл.108 от ГПК, въз основа на местонахождението на ответното дружество в гр.София.

Ответникът А. В. Г., с пост. адрес гр.Варна, е депозирал писмен отговор чрез назначения особен представител адв.М., в който е изразено становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове.

По допустимостта на предявения иск:

Съдът прави извода, че предявеният иск е процесуално допустим.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявените искове, попадащи в приложното поле на чл.365 ГПК съдът намира, че исковете следва да се разгледат по реда на Глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

В срока по чл.119, ал.3 от ГПК ответникът е депозирал възражение за местна неподсъдност на делото на основание чл.108 от ГПК, въз основа на местонахождението на ответното дружество в гр.София. В рамките на дадения от съда срок ищецът се позовава на разпоредбата на чл.116 от ГПК, даваща възможност при ответници от различни съдебни райони, искът да се предяви по избор в един от тези райони. Съдът намира, че възражението е своевременно направено, но по същество неоснователно с оглед упражненото от ищеца право на избор по чл.116 от ГПК, доколкото видно от приложената по делото справка от НБД „Население“ постоянният адрес на ответника А. Г. е в гр.Варна.

По доказателствените искания на страните:

По отношение на представените с исковата молба и отговора писмени доказателства, доколкото се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на фактическата страна на спора, следва да бъдат допуснати до събиране по делото.

Искането за назначаване на СЧЕ следва да бъде уважено като своевременно направено и относимо към предмета на доказване с въпросите, формулирани в ИМ и ОИМ.

Искането за назначаване на СОЕ следва да бъде оставено без уважение поради неотносимост към предмета на доказване на фактите, чието установяване се цели.

С отговора на ИМ и допълнителния отговор, депозирани от особения представител на ответника А. Г., се оспорва автентичността на подписа на ответника, положен в представени към ИМ и към молба от 05.06.2023г. писмени доказателства. Оспорването е своевременно направено и допустимо, независимо че подписите са положени в качеството му на представляващ ответното дружество, доколкото именно на оспорените документи се основава претенцията срещу двамата ответници. На основание чл.193, ал.2 от ГПК следва да се укаже на ищеца да заяви дали желае да се ползва от оспорените документи, както и с оглед отправеното в ОИМ искане да се задължи ищеца да представи оригиналите на документите на основание чл.183 от ГПК.

С оглед оспорването в ОИМ на факта на извършване на процесните доставки се явява основателно искането в ДИМ за допускане на двама свидетели за установяване обстоятелствата, посочени в доказателствените искания към ДИМ.

Водим от горното и на осн. чл. 374, ал.2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението за местна неподсъдност на спора, релевирано от ответника „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД, ЕИК 203554583, със седалище гр. София, в молба от 16.11.2022г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд –

Варна в едноседмичен срок от съобщаването.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ следния проект за доклад по делото, на основание чл. 374, ал. 2 от ГПК:

Предявени са от „ТС-КРАСИ“ ЕООД, ЕИК 103567512 със седалище и адрес на управление Варна срещу „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД, ЕИК 203554583, със седалище гр. София, и А. В. Г., с пост. адрес гр. Варна искове за заплащане на дължими суми в размер на 38 350.15 лева, представляващи главница на неизплатени задължения за доставени строителни материали, посочени по вид в съставените между страните 44 фактури, издадени през м.юли 2020г., м.август 2020г. и м.януари 2021г., както и мораторна лихва в размер на 7 345.17 лева, върху всяко закъсняло плащане, считано до 29.07.2022 г.

В исковата молба се твърди, че между страните по делото е сключен търговски рамков договор от 15.03.2019г. за доставка на различни стоки/материали/ за строителството, като цените се договарят съгласно действащите ценови листи на съответния производител - чл.1 ал.3 от Раздел 1 на договора. Договорено било ответното дружество в продължение на една година да поръчва необходимите му стоки и материали от склад на ищцовото дружество, като съгласно чл.6, ал.1 от Договора текущите задължения на купувача не могат да надхвърлят утвърдения кредитен лимит от 70 000 лева с включен ДДС. Сочи се също, че в чл. 6, ал.2 е договорена солидарна отговорност и на физическото лице А. В. Г., който се явява и управител и собственик на капитала на „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД. В текста било договорено, че А. Г. се задължава лично, като поръчител, да отговаря за изпълнението на всички настоящи и бъдещи задължения на „АРТ СТРОЙ М“ ЕООД по договора, както и да отговаря солидарно за пълното и точно изпълнение на задълженията. Твърди се, че договорката за неприложимост на чл.147 ЗЗД сочи, че страните са договорили солидарна отговорност, а не поръчителство, но и при двете хипотези физическото лице отговаря за дълга, за неговото пълно и точно изпълнение. Твърди се, че на 15.03.2020г. страните са подписали анекс към цитирания договор от 15.03.2019г, като са удължили по взаимно съгласие срока на договора с още една година - до 15.03.2021 година. Доставката на всички поръчани от дружеството стоки в срока на договора била извършвана веднага, в деня на заявката до склада или строителния обект на ответното дружество, като едновременно била издавана данъчна фактура, с посочване падежа на всяко плащане.

В отговор на отправена молба от ищеца за потвърждение на салда във връзка с одиторска проверка на финансов отчет към 31.12.2020г., ответното дружество потвърдило данни за размер на задължения към ищеца в размер на 93 073.23 лева. През изтеклия период било извършвано частично погасяване, като до 31.12.2021г. останала неизплатена стока в размер на 72 350.15 лева главница. През 2022г. било осъществено само едно плащане в размер на 34 000 лева, след което се твърди, че са останали дължими 38 350.15 лева главница.

Сочи се, че при извършените частични плащания не е посочено основание, поради което сумите са отнасяни за погасяване на задълженията по дата на възникване, в резултат на което непогасени са останали задълженията по следните фактури, посочени в исковата молба: 202965/02.07.2020г. на стойност 591,97 лв., 203029/03.07.2020г. на стойност 1133,35 лв., 203045/03.07.2020г. на стойност 454,98 лв., 203086/06.07.2020г. на стойност 3329,16 лв., 203211/07.07.2020г. на стойност 1516,98 лв., 203281/09.07.2020г. на стойност 523,68 лв., 203385/10.07.2020г. на стойност 85,28 лв., 203409/10.07.2020г. на стойност 2687,86 лв., 203419/11.07.2020г. на стойност 84,00 лв., 203511/13.07.2020г. на

стойност 347,26 лв., 203527/13.07.2020г. на стойност 751,00 лв., 203575/14.07.2020г.
на стойност 3882,10 лв., 203602/15.07.2020г. на стойност 1250,56 лв., 203689/16.07.2020г. на
стойност 41,02 лв., 203762/17.07.2020г. на стойност 1092,96 лв., 203887/20.07.2020г. на
стойност 656,06 лв., 203938/21.07.2020г. на стойност 576,43 лв., 204046/22.07.2020г.
на стойност 2075,08 лв., 203990/22.07.2020г. на стойност 493,92 лв., 204086/23.07.2020г. на
стойност 732,12 лв., 204141/24.07.2020г. на стойност 241,92 лв., 204268/27.07.2020г. на
стойност 22,80 лв., 204433/29.07.2020г. на стойност 2031,82 лв., 204483/30.07.2020г. на
стойност 2262,91 лв.; 204613/03.08.2020г. на стойност 1251,50 лв., 204645/04.08.2020г. на
стойност 319,85 лв., 204726/05.08.2020г. на стойност 273,55 лв., 204948/10.08.2020г. на
стойност 656,06 лв., 205140/13.08.2020г. на стойност 893,92 лв., 205281/15.08.2020г. на
стойност 1510,80 лв., 205292/17.08.2020г. на стойност 457,00 лв., 205384/18.08.2020г.
на стойност 160,64 лв., 205457/19.08.2020г. на стойност 153,50 лв., 205602/21.08.2020г.
на стойност 335,52 лв., 205657/24.08.2020г. на стойност 831,23 лв., 205836/26.08.2020г. на
стойност 152,32 лв., 205903/27.08.2020г. на стойност 129,06 лв., 205968/28.08.2020г. на
стойност 928,20 лв.; 211076/22.01.2021г. на стойност 3363,08 лв., 212254/27.01.2021г. на
стойност 68,70 лв.

Твърди се, че върху главниците по процесните фактури се дължи мораторна лихва за периода от падежа на задължението по всяка фактура, както е посочено в текста на фактурата. За издадените през м.януари 2021г. фактури се сочи, че падежът настъпва на 45 ден от съставянето на фактурата, както е посочено в рамковия договор от 15.03.2019г. При изчисление въз основа на така посочените периоди на забава се сочи, че дължимата мораторна лихва е в размер на 5329,17 лв. Направени са доказателствени искания.

В депозирания писмен отговор от ответника А. Г. чрез особен представител адв.М. се изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове. Твърди се, че договорът за поръчителство е прекратен поради настъпване на крайния срок на договора и поради непредявяване на претенцията в рамките на преклузивния срок. Сочи се нищожност на клаузата, по силата на която А. Г. се е задължил да отговаря за бъдещи задължения на дружеството. Оспорва се също факта на извършена доставка на стоките, както и посочените във фактурите цени, сочи се, че поради неизвършена доставка на стоките не е възникнало задължение за плащане. Направени са доказателствени искания.

В допълнителната искова молба се поддържа, че чл. 6, ал.2 е договорена солидарна отговорност и на физическото лице А. В. Г., управител и собственик на капитала на „АРТ СТРОЙ М " ЕООД, който по силата на това е солидарно задължен за пълното и точно изпълнение на задълженията. Твърди се, че дори А. Г. да е само поръчител, изрично е уговорено в същата разпоредба продължаване отговорността на поръчителя след изтичане на 6-месечния срок, с което поръчителят се е отказал от ограничението, предвидено в чл.147 от ЗЗД. Сочи се неоснователност на оспорването относно доставката, като се твърди, че съставените съгласно договора фактури представляват доказателство за доставяне на

вписаните в тях стоки по вид, количество и цена стоки. Изразява се становище за недопустимост на релевираното в отговора оспорване автентичността на подписа на А. Г., доколкото особеният предоставител представлява само физическото лице, а подписите в писмата за потвърждение на салда са положени от А. Г. в качеството на управляващ.

В допълнителния отговор на ИМ от ответника А. Г. чрез особен представител адв.М. се поддържа изложеното в отговора становище, че ответникът се е задължил като поръчител, поради което уговорката за неприложимост на преклузивния срок по чл.147 от ЗЗД е нищожна. Твърди се неоснователност на възражението за недопустимост на направеното в отговора оспорване автентичност на документи, подписани от ответника в качеството на управител на ответното дружество, доколкото поръчителят има право да релевира всички възражения на главния длъжник. Оспорва се също истинността на положения подпис за А. Г. в представеното по делото споразумение от 20.02.2023г.

Предявени са искове с правно основание чл.79 и чл.86 от ЗЗД.

С оглед на предявения иск и съгл. чл.154, ал.1 ГПК ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдения от него факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици, а именно – наличието на възникнало между страните договорно правоотношение, изпълнение на поетото от ищеца задължение по него, настъпила изискуемост на вземането спрямо ответника и неговия размер, изпадането в забава на насрещната страна.

При установяване на горното ответникът носи доказателствената тежест да установи пълно изпълнение на поетите по процесния договор задължения или правоизключващи и правопогасяващи спорното право факти, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

ДОПУСКА до събиране в с.з. приложените към исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза със задача след запознаване с материалите по делото да даде заключение по поставените в исковата молба въпроси.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за възнаграждението и разноските, свързани с изготвяне на експертизата в размер на 400 лв., 200 лв. вносими от ищеца в едноседмичен срок от съобщаване на определението и 200 лв. от бюджета на съда.

Определя за вещо лице Б.Б., която да се призове след внасяне на депозита.

Указва на вещото лице, че заключението следва да бъде депозирано по делото най-малко една седмица преди съдебното заседание с копия за всяка страна.

ДОПУСКА двама свидетели по искане на ищеца при режим на довеждане за установяване обстоятелствата, посочени в доказателствените искания към ДИМ.

УКАЗВА на ищеца на основание чл.193, ал.2 от ГПК да заяви в едноседмичен срок дали желае да се ползва от оспорените документи: договор за доставка на различни стоки за строителството от 15.03.2019г., писма за потвърждение на салда към 31.12.2021г. и 20.05.2021г., анекс към договор за доставка при условията на отложено плащане от

15.03.2019г., споразумение към договор за доставка при условията на отложено плащане от 15.03.2019г.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца да представи в първото по делото съдебно заседание оригиналите на оспорените документи: договор за доставка на различни стоки за строителството от 15.03.2019г., писма за потвърждение на салда към 31.12.2021г. и 20.05.2021г., анекс към договор за доставка при условията на отложено плащане от 15.03.2019г., споразумение към договор за доставка при условията на отложено плащане от 15.03.2019г., на основание чл.183 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането в ОИМ за назначаване на СОЕ поради неотносимост към предмета на доказване на фактите, чието установяване се цели.

УКАЗВА на страните възможността за постигане доброволно уреждане на спора, вкл. чрез Центъра за медиация при ВРС. Центърът предоставя безвъзмездно възможност на страните по делата да разрешат правния спор доброволно, посредством медиация и със съдействието на медиатор, всеки работен ден от 9 до 17 ч. За съдействие към Центъра могат да се обърнат страни по неприключили граждански, частни наказателни и търговски дела, разглеждани в съдилищата от съдебния район на Окръжен съд Варна, вкл. Окръжен съд – Варна. Центърът е разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „А. Кънчев“ №12. За връзка с Центъра по медиация страните могат да се свържат за дела на окръжен съд Варна с Нора Великова, на тел.052 623 362 както и да изпратят запитване по e-mail: mediation@vos.bg.

НАСРОЧВА производството по т.д. № 691/2022г. на ВОС за разглеждане в открито съдебно заседание на 08.11.2023г. от 11.00 ч., за която дата и час да се призоват страните.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовката за насроченото с.з., а на ищеца и препис от допълнителния отговор на ИМ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____